C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-224/25 Judecătoria Orhei, sediul Central
1-24119337-03-1r-17032025 Judecător Mihail Proca

D E C I Z I E
În numele Legii

19 iunie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:
Președintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Bulbuc Boris în interesele inculpatului Mustea Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei , sediul Central din 22 ianuarie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

Mustea Andrei **,*** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, studii medii incomplete, se află în relații de concubinaj, nesupus militar, are la întreținere patru copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Orhei din 18.07.2014, în baza art. 264^1 alin.(4) din Codul penal la pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității; prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 15.03.2023, în baza art. 152 alin.(1) din Codul penal, la pedeapsă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
- sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 18.05.2023, procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c),d) din Codul penal, încetat în legătură cu împăcarea părților;
- sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.06.2023, în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) din Codul penal, la pedeapsă de 1 an 6 luni închisoare, conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei suspendată pe un termen de 1 an 4 luni;
- sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 14.06.2023, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, la pedeapsă de 1 an închisoare, conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei suspendată pe un termen de 1 an.

- învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:

Instanța de fond: *22.10.2024 – 22.01.2025.*

Instanța de recurs: *17.03.2025 – 19.06.2025.*

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2025, Mustea Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal și cu aplicarea art.80[1] Cod penal i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe un termen de 03 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Punerea în executare a pedepsei cu închisoarea din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului pedepsei din momentul reținerii inculpatului.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Mustea Andrei, în ziua de 22 septembrie 2024, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, urmărind scopul deplasării cu mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, s-a urcat la volanul automobilului de model „Toyota Auris”, cu numărul de înmatriculare *****, având astfel calitatea de conducător al mijlocului de transport, conform prevederilor pct. 7) al Regulamentului Circulației rutiere aprobat prin HG nr. 357 din 13.05.2009, și contrar prevederilor pct. 14) lit. a) al aceluiași Regulament, a condus automobilul pe străzile din satul Clișova, raionul Orhei, o perioadă nedeterminată de timp, până la ora 18:50 min. a aceleiași zile, când a fost stopat de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică pe partea carosabilă a unei străzi din aceeași localitate și fiind suspectat de consumul băuturilor alcoolice, a fost supus examenului alcoolscopic cu aparatul de testare „Drager alcotest 8510 RO”. În consecință, s-a constatat că, în aerul expirat de acesta concentrația de alcool constituia 1,24 mg/l, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mustea Andrei a comis infracțiunea prevăzută la art.264[1] alin. (5) Cod penal, cu semnele de calificare: *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, acțiune săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată (f.d.108,verso).

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul Bulbuc Boris în interesele inculpatului Mustea Andrei, prin care solicită admiterea cererii de recurs, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea uni noi hotărâri prin care Mustea Andrei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu amendă sau cu aplicarea art.90 Cod penal cu aplicarea termenului de probă de un an de zile.

<u>În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:</u>

Cu sentința în cauză nu sunt de acord în partea stabilirii pedepsei consideră că i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă prea aspră. Conform art. 24 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Mustea Andrei este acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal, fapta care el a recunoscut-o integral și se căiește în cele comise și a declarat, nu deține permis de conducere, nu deține și nici nu a deținut niciodată permis de conducere. Automobilul de model „Toyota Auris”, cu numărul de înmatriculare ***** aparține unui prieten pe nume Gheorghe. Prietenul dat în acea zi era la el, și l-a rugat să îi de-a cheile la automobil. La data de 22.09.2024, acesta, a venit la el în ospeție și au servit împreună bere. Au servit și de cu seară, fiindcă fusese împreună la discotecă. Gheorghe nu a dorit să îi de-a cheile la automobilul, dar știa că le-a luat si a văzut acest lucru. I-a comunicat atunci că se duce la magazin să cumpere o apă. Respectiv a urcat la volanul automobilului și s-a deplasat spre s. Clișova Nouă. După ce a pornit de la magazin, a fost stopat de un echipaj de poliție. Colaboratorii de poliție i-au cerut actele și permisul, a recunoscut că nu deține permis de conducere. La fel, i-a fost propus să treacă testarea alcooloscopică cu aparatul „Drager”, a acceptat și în urma testării s-a stabilit 1,24 mg/l de alcool în aerul expirat, a fost de acord cu rezultatul testării. Automobilul a fost ridicat și dus la parcarea specială. Nu a dorit să treacă proba biologică deoarece era de acord cu rezultatul testării cu aparatul „Drager”. Gheorghe peste 2 zile a fost și a ridicat automobilul. Îi pare rău pentru cele comise.

Dacă va fi găsit vinovat, solicită să îi fie aplicată ca pedeapsă neprivativă de libertate deoarece are un copil minor la întreținere.

Pentru a solicita o pedeapsă mai blândă apărarea solicită a se lua în considerare circumstanțele comiterii faptei și datele caracteristice ale inculpatului. Astfel, Mustea Andrei la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv și nu se afla încadrat în câmpul muncii.

Consideră necesar a lua în considerație cumulul de circumstanțe atenuante ce atenuează vina inculpatului Mustea Andrei, conform art. 76 Cod penal, după cum urmează: a) a comis o infracțiune mai puțin gravă; b) lipsa cărorva pretenții materiale înaintate; c) autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii. Totodată, Mustea Andrei este angajat în câmpul muncii ocazional și are un copil minor la întreținere. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea special.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. Referințe nu ai parvenit.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul declarat de avocatul Bulbuc Boris în interesele inculpatului Mustea Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei , sediul Central din 22 ianuarie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10), **(11)** Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art.448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul

cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu .

Respectiv, chestionându-l pe Mustea Andrei în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 10.12.2024 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.105). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Astfel, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpatul Mustea Andrei și-a recunoscut integral vinovăția în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii infracțiunii, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenții, utilității, pertinenței, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de recurs o acceptă.

Ținând cont de faptul, că probele verbale și materialele scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, Colegiul conchide inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte sentința nu a fost atacată.

Colegiul constată, că sentința instanței de fond nu a fost contestată în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, ci în latura pedepsei stabilite de prima instanță.

Dat fiind faptul că, sentința se contestă doar în latura stabiliri pedepsei penale cu închisoare, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat oferit de către instanța de fond, ce este bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a căror, nu s-au stabilit

circumstanțe, care ar permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, în calitate de circumstanțe atenuante, i-a asigurat reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art. 80^1 Cod penal, fiind imposibilă utilizarea lor repetată pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pentru a nu le acorda dublă valență.

Ca urmare, instanța de recurs critic apreciază argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, prin care se solicită aplicarea pedepsei inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, și reține următoarele:

În conformitate art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din norma legală, urmează că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de

legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursului, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, conform dispoziției art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Orhei din 18.07.2014, în baza art. 264^1 alin.(4) din Codul penal la pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității; prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 15.03.2023, în baza art. 152 alin.(1) din Codul penal, la pedeapsă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

2) sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 18.05.2023, procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c),d) din Codul penal, încetat în legătură cu împăcarea părților;

3) sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.06.2023, în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) din Codul penal, la pedeapsă de 1 an 6 luni închisoare, conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei suspendată pe un termen de 1 an 4 luni;

4) sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 14.06.2023, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, la pedeapsă de 1 an închisoare, conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei suspendată pe un termen de 1 an.

Potrivit informației parvenită de la Biroul de Probațiune Orhei perioada de probațiune de 01 an 04 luni a expirat la data de 23.10.2024 (f.d. 65).

În consecință, Colegiul penal conchide, că instanța de fond în partea descriptivă a sentinței, a motivat aplicarea pedepsei cu închisoare și neconstatarea temeiurilor de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, din ce considerente afirmațiile invocate în recursul declarat în acest aspect sunt lipsite de temei și nu pot fi reținute.

Colegiul penal remarcă, că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta prejudiciabilă încă de la momentul descoperirii ei.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal nu va fi

corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, nu poate fi considerată adecvată și nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, la părerea instanței de recurs corectarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de libertate, din care considerente recursul declarat este nefondat.

În consecință, instanța de recurs critic apreciază argumentele avocatului în interesele inculpatului, precum că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani este prea aspră, iar o pedeapsă echitabilă ar fi cea neprivativă de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, se reține prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, care statuează că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Sancțiunea art. 264^1 alin. (5) Cod penal prevede pedeapsă în mărime de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Ca urmare, aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal se stabilește nouă limită minimă și maximă de pedeapsă: cu amendă în mărime de 1875 la 2250 unități convenționale; cu închisoare de la 1 an 6 luni la 3 ani 9 luni.

Deci, instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani închisoare.

Colegiul penal va respinge celelalte argumente invocate de către apărare în interesele inculpatului, în ce privește căința sinceră a inculpatului, acestea nefiind în stare să răstoarne convingerea Colegiului în privința necesității aplicării pedepsei reale, ca fiind unica în stare a-l reeduca pe inculpat.

În viziunea instanței de recurs, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei infracționale comise, corespunde normelor legale, instanța de fond corect stabilind pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea ei reală, reieșind din toate circumstanțele cauzei penale stabilite și amplu expuse în conținutul sentinței contestate.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de apel o consideră echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal consideră, că în cadrul examinării recursului careva temeiuri de modificare ori casare a sentinței nu au fost stabilite, cererea de recurs declarată de către avocatul Bulbuc Boris în interesele inculpatului

Mustea Andrei, urmând a fi respinsă ca nefondată, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate, care este una legală și întemeiată.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Bulbuc Boris în interesele inculpatului Mustea Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2025, prin care inculpatul Mustea Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, și i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 03 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Ghenadie Liulca**

Judecătorul **Aurelia Andronache**

Judecătorul **Ludmila Iarmaliuc**